

ВІДГУК

Офіційного опонента на кандидатську дисертацію

Галудзіної-Горобець Вікторії Ігорівни

на тему: „ Історизм у дизайні одягу другої половини ХХ – початку

ХХІ ст.: генеза, динаміка, стильові особливості ”

за спеціальністю 17.00.07 – дизайн

Кандидатська дисертаційна робота Галудзіної-Горобець Вікторії Ігорівни „ Історизм у дизайні одягу другої половини ХХ – початку ХХІ ст.: генеза, динаміка, стильові особливості ” є актуальним комплексним науковим дослідженням історизму у дизайні одягу. Актуальність теми представленого дослідження не викликає сумнівів, чи то принципових заперечень.

Дисертація присвячена вирішенню задач, що окреслюють становлення історизму в дизайні одягу другої половини ХХ – початку ХХІ століття. У роботі визначено соціокультурні, світоглядні, духовні, естетичні та дизайнерські передумови становлення історизму, що впливали на формування модних тенденцій у творчості провідних дизайнерів і Будинків Мод у ніші *haute couture* і *prêt-à-porter*.

У роботі визначено дефініції історизму та специфіку його розвитку в досліджуваній період. Зібрано та запропоновано великий обсяг візуальних матеріалів, які допомогли автору розкрити та продемонструвати образно-стильові особливості „постмодерністського еkleктичного історизму” 1980–2000-х рр. Досліджено актуальні тенденції еволюції історизму, охарактеризовано синергію історичного і національного векторів стилетворення в українському дизайні одягу другої половини ХХ – початку ХХІ ст.

У цілому робота демонструє дисциплінарні зв'язки: проектні, соціологічні, культурно-історичні та мистецтвознавчі аспекти. Автором

розглядаються і описуються різноманітні практики моди ХХ-ХХІ століття, що стосуються діяльності дизайнерів одягу.

У дисертації коректно сформульовані: об'єкт, предмет, мета, завдання, новизна, практична й теоретична значущість дослідження. Робота складається із списку умовних скорочень, вступу, основної частини, що має 3 розділи та 11 підпунктів, висновків, списку використаних джерел.

У першому розділі описано стан наукової розробки проблеми, джерельну базу, методологію та понятійний апарат дослідження.

Концептуальним підґрунтям дисертації слугують аспекти філософсько-естетичного, культурологічного та мистецтвознавчого дискурсів, що були систематизовані та представлені у роботі.

Автором ретельно опрацьована джерельна база, що демонструє важливість та необхідність осмислення історизму другої половини ХХ – початку ХХІ ст. як каталізатора модних інновацій. Зокрема проаналізовані праці, що присвячені естетиці постмодернізму та впливу основних її принципів на творчість сучасних дизайнерів одягу тощо.

Задіяні матеріали показують проблематику дисертації, репрезентують особливості авторських історичних концепцій провідних дизайнерів; забезпечують достовірність та аргументованість висновків дослідження. Варто відзначити, що значну частину як візуальних, так і документальних джерел систематизовано і введено до наукового обігу вперше.

У другому розділі проаналізовано передумови становлення та еволюцію дизайн-історизму в зазначений період та його вплив на творчість провідних дизайнерів та Будинків Мод. Крім того, у роботі охарактеризовано особливості розвитку історизму в творчості українських дизайнерів другої половини ХХ ст.

Із доробків: опрацьована тема історичних ретроспекцій, автором зазначається, що в перші повоєнні десятиліття історизм зумовлювався актуалізацією компенсаторної функції та соціопсихологічними чинниками, такими як: ностальгія за минулим, прагненням свята, вишуканості та

спробами відшукати в історії костюма засоби естетизації повсякденного життя. Проаналізовано вплив історичного костюма рококо і неорококо та становлення стилю New Look який демонстрував новий ідеал жінки.

Підкреслено інтерес дизайнерів до костюма доби античності, середньовіччя, Ренесансу, ампіру та спроможністю історизму допомагати дизайнерам одягу в пошуку інновацій через традицію. Автором аргументовано, що ретроспекціям «великих» художніх стилів сприяла здатність до самозбереження й підтримки елітарних традицій «старої Європи».

Серед усіх розділів, найбільш цікавим виявився третій, що демонструє основні спрямування розвитку історизму в дизайні одягу та показує образно-стилістичні особливості колекцій провідних світових дизайнерів 1980-х – 2000-х рр., описує актуальні провідні тенденції еволюції історизму у роботах сучасних зарубіжних дизайнерів.

Автором цікаво описані основні тенденції розвитку історизму у сучасному українському дизайні одягу, формування якого, на думку дисертантки, зумовлено двома комплексами передумов. По-перше – це сформована у другій половині ХХ століття. традиція візуалізації дизайнерськими засобами значущих історичних змістів через звернення до народного костюма. Зокрема, це розвиток у творчості українських дизайнерів «необарокової історичної етніки» – асоціативної, живописної, з увагою до драпірувального комплексу, орнаментального оздоблення, контрастів форм, силуетів, фактур тощо. По-друге – поступове входження України у світовий fashion-простір. З другим – розвиток постмодерністського еkleктичного історизму заснованого на інтерпретації художніх стилів і сучасного костюма.

Проявом історизму в дизайнерських практиках стало звернення до східних традиційних культур, наприклад, Японії, Китаю, Індії. Дизайн-історизм, що формувався як переосмислення художніх стилів, за для пошуку нових образних рішень в українському дизайні одягу, за

визначенням автора, представлений переважно інтерпретаціями костюма середньовіччя, XVIII та XIX у поєднанні з актуальними формами та етнічним декором.

У своїй роботі автор не залишила поза увагою і таке цікаве питання наслідків інтеграції в дизайн одягу постмодерністських естетичних принципів, що набули характеру іронічного цитування або пародійної інтерпретації традицій, що демонструють гру художніх кодів, еkleктичне поєднання елементів костюмів різних епох в одній колекції чи моделі тощо.

Отже, вірогідність отриманих результатів забезпечуються методологічними та теоретичними засадами дослідження. Важливо відзначити, що обґрунтування наведених дисертанткою висновків базуються на грамотному застосуванні теоретичних, емпіричних, історичних методах дослідження.

Дисертація, за обраною темою дослідження, створює позитивне враження, вирізняється широтою предметного поля, міждисциплінарними зв'язками, різноманітністю фактажу, великим обсягом опрацьованого й поданого візуального ряду та систематизацією викладеного матеріалу.

У роботі видно, що дисертантка достатньо добре орієнтується у різноманітних практиках моди, що демонструють різноманітні прояви історизму у різні проміжки часу в роботах вітчизняних та закордонних дизайнерів. Вона з повагою ставиться до різних поглядів, ідей та їх реалізації

До дослідження висловлю, не зауваження, а все ж побажання, врахування яких увиразнило зміст наукового матеріалу:

- Дисертація є ґрунтовним дослідженням, що вивчає дану тему в проблемному історичному та соціокультурному полі моди, проте цікаво було б висвітлити тему історизму в контексті використання українського традиційного костюма (українських мотивів) у сучасних доробках ведучих закордонних дизайнерів.

- Зокрема, цікаво було б окреслити можливість, актуальність і перспективи розвитку історизму у моді ХХІ століття в контексті сучасних інформаційних та новітніх технологій у дизайні одягу.
- На мою думку, доречним було б дослідити та проаналізувати питання екології моди в контексті дизайн-історизму.

Висловлені зауваження та побажання не є принциповими для загальної позитивної оцінки дисертації, основні ідеї та зміст якої відображений у фахових наукових статтях, інших наукових публікаціях, апробований на міжнародних і всеукраїнських конференціях і семінарах тощо.

Дисертація опрацьована на достатньому теоретичному рівні, відзначається чіткою, продуманою структурою та систематизовано викладеним матеріалом.

Аналіз дисертаційної роботи та опублікованих наукових праць дає можливість зробити висновок про те, що дисертація на тему: „ Історизм у дизайні одягу другої половини ХХ – початку ХХІ ст.: генеза, динаміка, стильові особливості ” – цілісне дослідження, яке за рівнями наукової новизни, теоретичного і практичного значення, обґрунтованості отриманих результатів відповідає вимогам ДАК України щодо кандидатських дисертацій, а її автор цілком заслуговує присудження наукового ступеня кандидата мистецтвознавства за спеціальністю 17.00.07 – дизайн

Кандидат філософських наук, старший викладач кафедри дизайну та реклами Факультету філософії та суспільствознавства, Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова

Підпис Л.М. Дерман
за свідую стез в. Стущикова ТВ

Л.М. Дерман

Підпис	
ЗАВІРЯЮ: зав.канцелярією	
НПУ ім. М.П. Драгоманова	
Підпис	<i>Гай</i>
« 19 » 06	2019 р.